

Folketingets Miljø- og Fødevarerudvalg
Christiansborg
1240 København K

J.nr. 18-1516-000007
Den 12. februar 2018

Miljø- og fødevarerministerens besvarelse af spørgsmål nr. 332 (MOF alm. del) stillet 17. januar 2018.

Spørgsmål nr. 332

"Vil ministeren kommentere til henvendelsen af 17/1-18 fra Collective Impact Det åbne land som dobbelt ressource om anbefaling til bedre incitamenter for naturtiltag i landbrugslandet, jf. MOF alm. del – bilag 203?"

Svar

Regeringen har fokus på at afbureaukratisere reglerne for naturtiltag i landbrugslandet, så der skabes mere plads til mere og bedre natur uden byrdefulde regler. Derfor indgik regeringen og Dansk Folkeparti i maj 2016 aftale om Naturpakke, hvor der bl.a. er fokus på at gøre det nemmere for landmanden at lave naturpleje i det åbne land. Som eksempel vil jeg fremhæve ændringen af § 6 i lov om drift af landbrugsjorder, så genopdyrkningsretten ikke længere er tidsbegrænset til 15 år.

Endvidere er der i regi af grundbetalings- og den grønne støtteordning taget en række initiativer, som gør, at braklagte arealer nu kan slås tidligere på året, og på den måde kan plantedækket stå urørt fra april og året ud til gavn for bestøvere og markvildt. Desuden er der i 2018 indført en ny braktype ('bestøvervenlig brak') som miljøfokusområde, der har til formål at tilgodese særligt bestøverne i agerlandskabet.

Som også omtalt af Collective Impact, er der indenfor Natura 2000-områderne krav på fuld erstatning ved driftsrestriktioner, hvis der kan godtgøres et tab ved indgrebet. Det udløses, hvis kommunen i konkrete tilfælde vurderer, at det er nødvendigt at videreføre den hidtidige drift (f.eks. ekstensiv drift) for at undgå skade på de arter og naturtyper, som Natura 2000-området er udpeget for at beskytte. Erstatningen beregnes på samme måde som fredningserstatninger, dvs. som tab af nedgang i handelsværdien, idet kommunalbestyrelsen træder i stedet for fredningsnævnet, jf. naturbeskyttelseslovens § 19 g.

I en række andre tilfælde, f.eks. ved forekomst af såkaldte bilag IV-arter, eller ved indvandring af andre arter, som er fredet efter artsfredningsbekendtgørelsen på landbrugsjord, har Miljøstyrelsen i visse tilfælde mulighed for at dispensere fra driftsindskrænkningerne. Er dispensation ikke mulig, er det korrekt, at driftsindskrænkningen betragtes som generel erstatningsfri regulering, hvorfor der ikke udbetales erstatninger i sådanne situationer, jf. naturbeskyttelseslovens § 65.

Esben Lunde Larsen

/

Jacob Nielsen